

Το έλεος του Θεού (Ματθ 25, 31-46) (Μητροπολίτης Εδέσσης, Πέλλης & Αλμωπίας Ιωήλ)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

«Εφ’ όσον εποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων εμοί εποιήσατε»

Στις παραβολές που χρησιμοποιούσε ο Κύριος, έλεγε τη φράση «ωμοιώθη η βασιλεία των ουρανών» (Ματθ. 22,2), δηλ. Παρομοιάζεται η βασιλεία των ουρανών με δέκα παρθένες, με πολύτιμο μαργαρίτη, με αγρό η με χαμένη δραχμή κ. α. Στο σημερινό όμως Ευαγγέλιο δεν ομιλεί παραβολικά, αλλά αποκαλύπτει μια κατάσταση πραγματική και δείχνει αποκαλυμμένο τον εαυτό Του, γι’ αυτό και λέγει «όταν έλθη ο υιός του ανθρώπου εν τη δόξη αυτού» (25,31), που σημαίνει πως η περικοπή εκφράζει πλήρως την αλήθεια για την τελική Κρίση των ανθρώπων.

Το έλεος του Θεού και η ελεημοσύνη των ανθρώπων

Μία ιδιότητα του Θεού είναι το έλεός Του. Μας καταδιώκει συνεχώς το έλεος του Θεού. Επίσης ο άνθρωπος, ο πλασμένος κατ' εικόνα του Θεού, έχει πολλά κοινά σημεία με το Δημιουργό του, αλλά κατ' εξοχήν η ιδιότητα της ελεημοσύνης και της ευεργεσίας του πλησίον είναι εκείνη που τον κάνει να πλησιάζει τον Κύριο. Ο Χριστός διήγε τη ζωή Του κάνοντας διαρκώς ευεργεσίες στους άλλους και «*ιάτο πάντα*» (Λουκ. 6,19). Ακόμη και τον εαυτό Του έδωσε «*λύτρον αντί πολλών*» (Μαρκ. 10,45), ως δείγμα και καρπό της μεγάλης Του αγάπης προς τον άνθρωπο. Οι φτωχοί αδελφοί μας, είτε είναι πεινασμένοι είτε άρρωστοι και ενδεείς, είναι αδέρφια του Χριστού, αφού τον έχουν «*ενδυθεί*», «*κατά τον έσω άνθρωπον*», σύμφωνα με τον Άγιο Γρηγόριο το Θεολόγο. Έχουν το ίδιο βάπτισμα με μας, μετέχουν στην ίδια χάρη, υπακούουν στους ίδιους νόμους του Θεού, μετέχουν στην ίδια θεία Ευχαριστία κι έχουν τις ίδιες με μας ελπίδες. Πολύ ωραία το τονίζει αυτό ο ιερός Χρυσόστομος «*αδελφόν γαρ το βάπτισμα εργάζεται και η των θείων μυστηρίων κοινωνία*». Η ελεήμων καρδιά κάνει τον άνθρωπο κληρονόμο της βασιλείας του Θεού κι όχι τόσο τα μεγάλα χαρίσματα, όπως π.χ. τα θαύματα, το προορατικό χάρισμα, η μεγάλη σοφία του νού κ.λ.π.

Ένας μεγάλος ασκητής της ερήμου, ο Άγιος Ισαάκ ο Σύρος, περιγράφει πως πρέπει να είναι μία ελεήμων καρδιά, δηλ. πως γίνεται ο άνθρωπος φιλόανθρωπος. Οφείλει να καίγεται η καρδιά του από αγάπη για όλη την κτίση. Να αγωνιά υπέρ των ανθρώπων, υπέρ των ορνέων, υπέρ των ζώων, ακόμη και υπέρ των δαιμόνων, αν είναι δυνατόν. Στον άνθρωπο που είχε τέτοια καρδιά, τα δάκρυα είναι ασταμάτητα. Δεν μπορεί ν' ακούσει δυστυχία η να δει κάποια βλάβη και να μη συγκλονισθεί, να μη δακρύσει. Προσεύχεται με δάκρυα και υπέρ των εχθρών του ακόμη και υπέρ της φύσεως. Όλοι κι όλα να ελεηθούν απ' το Θεό. Βλέπουμε, λοιπόν, πως ένα δάκρυ μπορεί να μας δώσει την ευκαιρία να κάνουμε δική μας τη βασιλεία του Θεού.

Πως εκδηλώνεται η αγάπη μας προς τους άλλους;

Ένας αοίδιμος Επίσκοπος, ο Κοζάνης Διονύσιος, γράφει πως απλά περιστατικά της καθημερινής ζωής μας θα μας κρίνουν. Όχι σοφία, όχι πολιτική εξουσία και δύναμη, όχι υλικός πλούτος και χρήματα, όχι σωματική ρώμη και ωραιότητα. Δεν είναι αυτά που έχουν αξία εκείνη την ημέρα της Κρίσεως αλλά γεγονότα απλά, όπως τα βλέπουμε στην καθημερινή ζωή. Ένα πιάτο φαγητού, μια οικονομική ενίσχυση στον άλλο, μία συμπαράσταση σε κείνον που περνάει δύσκολες ώρες, μία απλή επίσκεψη στον πονεμένο. Όλα αυτά γίνονται με αθόρυβο τρόπο, χωρίς τυμπανοκρουσίες και δημοσιεύσεις. Ο χριστιανός που πιστεύει και ενεργεί την πίστη του, αποφεύγει τις θεαματικές εκδηλώσεις κι εκείνους τους πομπώδεις τρόπους με τους οποίους μας έχει συνηθίσει η εποχή μας. Το μοναδικό πράγμα που θα πάρουμε στην άλλη ζωή είναι η ελεημοσύνη, η οποία γίνεται συνήγορος για μας στο Θεό.

Το σημερινό Ευαγγέλιο απευθύνεται σ' όλους εμάς που τιμάμε την εικόνα του Ιησού Χριστού, αλλά λησμονούμε να τιμήσουμε την έμψυχη εικόνα Του που είναι ο άνθρωπος. Ας ακούσουμε τον Άγιο Γρηγόριο το Θεολόγο που μας προτρέπει: «*Πλούτισον μη περιουσίαν μόνον, αλλά και ευσέβειαν...*», δηλ. ας πλουτίσουμε όχι μόνον σε υλικά αγαθά, αλλά και σε ευσέβεια. Ας γίνουμε εμείς στον κάθε πτωχό

που θα συναντήσουμε ο,τι είναι ο Θεός για όλους μας, για να βρούμε κι εμείς έλεος.

Πηγή: www.agiazoni.gr